

فناپی اشکوری در آتن: ادعیه به ما درس بندگی و انسان دوستی می دهد

مراسم معنوی شب قدر در شب بیست سوم ماه مبارک رمضان در راینزی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در آتن برگزار شد. در این مراسم پس از نماز جماعت و افطار دکتر فناپی اشکوری طی سخنانی فلسفه دعا و نیایش را برای حاضرین شرح داد.

مراسم معنوی شب قدر در شب بیست سوم ماه مبارک رمضان در راینزی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران در آتن برگزار شد. در این مراسم پس از نماز جماعت و افطار دکتر فناپی اشکوری طی سخنانی فلسفه دعا و نیایش را برای حاضرین شرح داد.

وی گفت: هر کسی به هر نحوی و به هر زبانی می تواند با خدایش راز و نیاز کند، اما شیوه برتر دعا کردن را باید از معصومین آموخت. دعاهایی که در این شب ها می خوانیم مانند دعای جوشن کبیر، دعای افتتاح، دعای کمیل، ادعیه روزهای ماه رمضان و بسیاری از دعاهایی که در مفاتیح و صحیفه سجادیه آمده است، آیین نیایش را به ما می آموزند.

وی افزود: در این دعاها عالی ترین مضامین توحیدی و الاهیاتی به زیباترین زبان بیان شده است. از این ادعیه درس خداشناسی و عبودیت را باید آموخت. وی در بخش دیگری از سخنانش گفت، دعا فط حاجت خواستن نیست. دعاها مآثور نشان می دهند که نیایش عناصر و مولفه های بسیاری دارد.

این استاد دانشگاه تصریح کرد: مهمتر از همه حال دعا و آمادگی روحی برای سخن گفتن با خداست. در این دعاها می آموزیم که به هنگام نیایش با خدا چگونه او را ستایش کنیم؛ چگونه تسبیح و تنزیه کنیم. چگونه به خاطر نعمت های الهی شکرگزار باشیم. وقتی هم چیزی می طلبیم برای همگان بطلبیم، نه فقط برای خود، چنانکه می گوئیم اللهم اغن کل فقیر، اللهم اشبع کل جائع ... این نشان می دهد که حتی به هنگام دعا نیز باید به فکر دیگر انسان ها باشیم و برای آنها خیر خواهی کنیم.

فناپی اشکوری در ادامه سخنانش با اشاره به اینکه ادعیه هم درس بندگی به ما می دهند و هم درس انسان دوستی، گفت: هم درس خضوع در برابر پروردگار به ما می دهند و هم درس همدلی و همدردی با هم نوع. مهمترین موهبتی که در دعا نصیب انسان می شود سخن گفتن و نجوا کردن با معبود است. برای اهل معنا هیچ لذتی بالاتر از این نیست که انسان با معبودش خلوت و با او راز و نیاز کند.